



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **P. P.**
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně
advokátem se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
se sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2020, č. j. KUOK 28616/2020,

takto:

- I. Žaloba se *zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se *nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány uznaly žalobce vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v jízdě pod vlivem alkoholu. Žalobce namítá, že při provádění dechové zkoušky policie porušila příslušný metodický pokyn, který stanovuje, že provádět dechovou zkoušku lze až po uplynutí nejméně tří minut od kouření. Namítá také, že správní orgány neprokázaly naplnění materiálních znaků přestupku a postupovaly nezákonně, pokud mu odepřely nové seznámení se spisem poté, co žalovaný zrušil původní prvostupňové rozhodnutí. Krajský soud nyní posoudí, zda některou z námitek žalobce uplatňuje důvodně.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Dne 18. 8. 2018 po desáté hodině ranní žalobce kontrolovala policejní hlídka v obci Šubířov. Při dechové zkoušce mu v 10:08 naměřila hladinu alkoholu 0,70 g/kg a o pět minut později, v 10:13, hladinu 0,67 g/kg.
3. Městský úřad Konice („městský úřad“), kterému policie přestupek oznámila, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Žalobce totiž porušil § 5 odst. 2 písm. b) tohoto zákona. Toto ustanovení zakazuje řidiči řídit vozidlo bezprostředně nebo v takové době po požití alkoholu, ve které by mohl být ještě pod jeho vlivem.
4. Rozhodnutím ze dne 27. 9. 2018, č. j. KON 11220/2018 městský úřad žalobci uložil pokutu ve výši 7.000 Kč spolu se zákazem řízení na sedm měsíců. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce nejprve úspěšně odvolal a žalovaný jej zrušil pro nepřezkoumatelnost. Městský úřad podle žalovaného řádně neprovedl výpočet naměřených hodnot a dostatečně nezdůvodnil výši sankce. Po vrácení věci žalovaným městský úřad vydal dne 23. 9. 2019 nové rozhodnutí č. j. KON 11025/2019 („rozhodnutí městského úřadu“). Žalobce znovu uznal vinným.
5. Žalobce se opět odvolal. Namítal, že při provádění dechové zkoušky policie nerespektovala příslušný metodický pokyn, který stanoví, že během doby testování a nejméně tři minuty před jeho začátkem nesmí testovaná osoba kouřit, protože to může zkreslit výsledek dechové zkoušky. Policie první dechovou zkoušku provedla bezprostředně po zastavení vozidla. Nelze proto vyloučit, že nedodržela dobu tří minut, žalobce totiž mohl kouřit. O jeho vině proto existují pochybnosti. Dále žalobce namítl, že městský úřad neprokázal naplnění materiální stránky přestupku. Nezdůvodnil, jak a v čem žalobce ohrozil bezpečnost. K žádné nehodě ani jinému negativnímu následku nedošlo.
6. Tentokrát žalobce s odvoláním neuspěl. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 2. 2020, č. j. KUOK 28616/2020 („rozhodnutí žalovaného“) částečně změnil formulaci výroku rozhodnutí městského úřadu a ve zbytku jej potvrdil. Odmítl argument o postupu v rozporu s metodikou. Vzhledem k tomu, že mezi jednotlivými dechovými zkouškami, provedenými v rozmezí pěti minut, byl rozdíl pouhých 0,03 g/kg, k nepřesnostem plynoucím z ovlivnění provedení měření v důsledku kouření nedošlo. Žalovaný nesouhlasil ani s neprokázáním materiální stránky přestupku. Pro naplnění materiálního znaku se nevyžaduje, aby jednání přestupce skutečně ohrozilo něčí život, zdraví či majetek. Postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti v míře vyšší než nepatrné. Žalovaný odkázal na judikaturu, z které plyne, že jednání, jehož formální znaky označuje zákon za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech i materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Aby tomu tak nebylo, musely by nastat významné okolnosti, které vylučují, aby takové jednání ohrožovalo nebo porušovalo právem chráněný zájem společnosti. Ty v tomto případě nenastaly.

III. Obsah žaloby

7. Žalobce stejně jako v odvolání namítá pochybení při provádění dechové zkoušky. Městský úřad nevzal v potaz toto pochybení a postup v rozporu s metodikou pro provádění

dechových zkoušek. Jí vyžadovaný časový úsek tří minut od konce kouření a provedením dechové zkoušky neuplynul.

8. Žalobce dále napadá závěry správních orgánů o naplnění materiální stránky přestupku. Správní orgány neprokázaly, že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. Žalobce se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Městský úřad by musel přesně zjistit místo spáchání přestupku a popsat průběh údajného protiprávního jednání.
9. Městský úřad podle žalobce pochybil také v tom, že po zrušení jeho prvního rozhodnutí žalobce neseznámil s obsahem spisu předtím, než ve věci znovu rozhodl.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný nepovažoval žalobu za opodstatněnou. Zrekapituloval průběh správního řízení a podrobně se vyjádřil k jednotlivým námitkám. Vyloučil pochybení při provádění dechové zkoušky. Ve vztahu k námitce týkající se materiální stránky přestupu rozvedl svou argumentaci z napadeného rozhodnutí. K námitce neseznámení se spisem uvedl, že po zrušení původního rozhodnutí městský úřad nedoplnil do spisu žádný poklad, se kterým by žalobce musel seznámit a umožnit mu vyjádřit se.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
12. Žaloba *není důvodná*.

V. a) Postup při provedení dechových zkoušek

13. Žalobce v průběhu celého řízení namítá, že policisté postupovali v rozporu s příslušnou metodikou. Poukazuje na možné ovlivnění výsledků tím, že bezprostředně před provedením první dechové zkoušky kouřil.
14. Krajský soud se však musí ztotožnit se žalovaným. Výsledky obou provedených dechových zkoušek se výrazněji nelišily. Nenaznačují možné ovlivnění kouřením, které by se při srovnání výsledků projevilo. Možné zkreslení výsledku dechové zkoušky (z jakéhokoliv důvodu) je ostatně důvod, proč se vždy provádí dvě zkoušky. Pokud ovšem obě ukazují přibližně shodný výsledek, nemá krajský soud důvod pohybovat o tom, že by výsledek první z nich nebyl neprůkazný.
15. Navíc k provedení dechové zkoušky nedochází hned v momentu, ve kterém policie vozidlo zastaví. I z oznámení o přestupku plyne, že policisté nejprve žalobce vyzvali, aby předložil doklady a teprve poté jej vyzvali k provedení dechové zkoušky. Mezi zastavením vozidla a dechovou zkouškou musel logicky uplynout nějaký čas. Je proto prakticky vyloučené, aby policie nedodržela namítanou lhůtu tří minut. Námitka žalobce, že výsledky dechových zkoušek mohlo ovlivnit jeho kouření těsně před první z nich, je proto nedůvodná.

V. b) Materiální stránka přestupku

16. Žalobce dále zpochybňuje, jak správní orgány posoudily materiální stránku přestupku. Za stěžejní považuje, že nikoho neohrozil a neporušil tak žádný veřejný zájem. Vytýká správním orgánům sjednocení formální a materiální stránky přestupku.
17. Ani této námitce žalobce nelze přisvědčit. Oba správní orgány se otázce materiální stránky přestupku věnovaly dostatečně. Městský úřad ve svém rozhodnutí poukázal na to, že jízda pod vlivem alkoholu odpovídá únavě a znemožňuje bezpečně ovládat vozidlo. Tím ohrožuje další účastníky silničního provozu. Naplnění materiální stránky podle městského úřadu došlo již tím, že žalobce řídil auto pod vlivem alkoholu. Žalovaný pak dodal, že přestupek, kterého se žalobce dopustil je ohrožovací, a naplnění skutkové podstaty nevyžaduje, aby jednání řidiče skutečně zasáhlo něčí život, zdraví či majetek.
18. Krajský soud dodává, že podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupkem „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. Materiálním znakem přestupku je tedy jeho společenská škodlivost. Za společensky škodlivé lze považovat porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. § 3 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). Účelem zákona o silničním provozu je stanovení podmínek pro zajištění bezpečného a plynulého provozu na veřejně přístupných pozemních komunikacích. K zabezpečení tohoto úkolu stanoví práva a povinnosti účastníků silničního provozu (srov. důvodovou zprávu k § 1 zákona o silničním provozu). Porušením zájmu chráněného zákonem tak je porušení podmínek pro zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2019, č. j. 44 A 5/2019-36, bod 31-32).
19. Žalobce se pak pokouší zpochybnit, že by jeho jednání naplňovalo i materiální stránku přestupku odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. Tato věc se ovšem od citovaného rozsudku významně odlišuje po skutkové stránce stav věci. Ve věci, o níž tehdy Nejvyšší správní soud rozhodl, řidič překročil rychlost o dva km/h několik metrů před označením konce obce mimo zastavěné území obce. V uvedeném rozsudku tedy Nejvyšší správní soud zdůraznil nutnost zabývat se materiální stránkou přestupku v případech při nepatrném překročení nejvyšší dovolené rychlosti, pokud existuje taková významná skutečnost, která by vylučovala, aby toto jednání porušovalo nebo ohrožovalo právem chráněný zájem společnosti (srov. také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2017, č. j. 5 As 33/2017-36, body 11-12).
20. Pokud tedy uvedeným rozsudkem ve svůj prospěch žalobce argumentuje, činí tak nepřipadně. Nebezpečí, jaké pro účastníky silničního provozu představuje řidič ovlivněný alkoholem, není namístě zlehčovat. Řízení pod vlivem alkoholu v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu je jedním z typů jednání, které je samo o sobě natolik společensky škodlivé, že nepochybně naplňuje i materiální stránku daného přestupku. Jestliže žalobce namítá, že nikoho neohrozil, lze dodat, že za to i on sám může být rád. Správním orgánům pak vytýká něco, co reálně učinily. Námitky žalobce na neprokázání materiální stránky přestupku jsou proto taky nedůvodné.

V. c) Neseznámení žalobce se spisem

21. Právo na seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu je významným procesním právem a jeho porušení může založit vadu s vlivem na

zákonnost rozhodnutí. Smyslem tohoto práva je dát účastníkovi řízení poslední možnost seznámit se s obsahem spisového materiálu a vyjádřit se, případně doplnit důkazní návrhy ve svůj prospěch předtím, než správní orgán ve věci rozhodne. Jedná se o projev zásady kontradiktornosti.

22. V tomto případě však městský úřad právo žalobce seznámit se s podklady rozhodnutí neomezil. Ze správního spisu není patrné a žalobce to ani netvrdí, že by městský úřad po zrušení jeho původního rozhodnutí doplňoval spis o jakékoliv nové podklady. V dalším řízení vycházel z pokladů, se kterými žalobce měl možnost se seznámit v den ústního jednání. Doplnil pouze odůvodnění svého rozhodnutí. O tomto právu žalobce řádně poučil. Žalobce jej přesto nevyužil. K ústnímu jednání se bez omluvy nedostavil. Za této situace městský úřad nemusel opětovně žalobce vyzývat k seznámení se s podklady rozhodnutí. Ani tato námitka proto není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 19. ledna 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce